

A tisza-eszlári pör végtárgyalása.

(Az Egyetértés külön tudósítójának távirata.)

Nyiregyháza, jun. 20.

Ismét tömött teremben, lázas izgatottság közt folyt le a tárgyalás. Az ősziesre fordult idő leültette a levegőt; a teremben tühető volt a légmérséklet. Ismét a tegnapi kép: kilenc órakor szünetes órák vezették be a vádlottakat, kiknek alig hagyták nyomot az elmúlt nap izgalma; csak a Scharf József erőlyes szögletes arca lángolt, előre is tudva, hogy ma kell szembe állnia fiával.

A tárgyalás elég érdektelenül kezdődött. Szalay Károly kaposvári ügyvéd, élénk tekintetű, rövidre nyírt ősz haja, szemüveges férfi, elfoglalta helyét a közváltó asztala mellett, a racion kívül, Solymosiné szomszédságában, ki busan üldögélt az egész tárgyalás alatt széken és látszólag részvétlenül hallgatta a körülötte történőket.

Scharf József kihallgatása elég nyugodtan folyt le. Hátra télt kezével, emelt fővel állott szembe az elnökek. Csak akkor kezdett izgatott lenni, mikor a fiára került a sor. Azt az egyszerű csikós vászonruhát viseli, melyet idevaló hirtorsosai adtak neki; pajesz nem hord és egész vérelet kevéssé árulja el a zsidót. Jungér Adolf piszkos öreg lengyel zsidó. Braun Ábrahám sánta ember, a zsidó tanítóké valódí typusa. A vén Weiszstein László lengő fehér szakállal valóságos farizeus. Lustig Sámuel kucpez, afele pedig falusi kaptós zsidó; Taub Emanuel pedig egy ronda fekete alak. — Kihallgatásuk csak helyi-közeli kellett érdeklődést.

Annál nagyobb izgalom támadt a teremben, mikor ismét bevezették Scharf Móricot. A fiu ma sokkal izgatottabb volt, mint tegnap; puffadt szep- lős arcán lázas pír égett, melyen fekete fekete szemű csillogtak, terde reszkettek, kezei idegesen kapkodtak. Kísse hangosabban és kevésbé zavartan beszélt. Megint csak betekapzkodott az elnöki asztal rácsába és nem akart sem a vádlottakra, sem a közönségre tekinteni. Csakonyós dőzült volt önais és mikor a szünet alatt Hentler várnagy átvezette az udvaron, gnyoson nevetett. Nagy nem tetsző mozdulatok támadt a közönségben is igen mozgóknak és tüntető viseletű közönségben a fiu határozatlan fojtott halk hangon mondott szavaira, hogy az apja ellen még sem akar vallani, de a kik ítérzók a természetellenességtől, megkönnyebültek.

Imponált Friedmann védőnek az a kívánsága, hogy a fiu csak valljon mindent, amit tud. E kívánságot kevesen várták.

A törvényszék előtti példátlan jelenet következett erre: A mint a vádlott apa szemben állt vádoló fiával és tőmpa, meredő szóval kezdte őt kikerdeni, inteni, dorgálni, majd fenyegetni és átkozni, a gyerek eleintén nem bírt atyja szemébe nézni, de az apa nyersen követelte, hogy tekintsen a szemébe; maga öszeránéztél szemöldökkel, sőt szuro tekintettel nézett a szemébe és tekintete keresztübe vette a fiut, a ki vérvörös volt és lesütötte a szemét. Később hetye lett, daczolt apjával és megvetőleg szolt hozzá.

Gyűlölet szolt minden szavából, minden ellen, a mihez őt eddig valami kötötte. Hied daczolt mutatott könyörtelenül és mosolygott, mikor apja össze- kapta kezeit a feje fölött és átkokat mormogva, rogyott vissza a vádlottak padjára.

Rettenő volt a három és fél óra, a meddig az apa és fiu közt folyt e jelenet, mert Scharf minduntalan felugrott padjáról és odaállt a fiu mellé, rámeredve szolt tekintetével. Olykor sirt, majd verejtéktől törtölte, aztán öszeránéztél öklökkel szitkozódott. A fiu nem hallotta meg semmi, vádját következetesen fentartotta. Mindinkább nekibátorodott, hetye lett, a Scharf módjára fölugró vádlottakkal felváltva állott.

Nem érdektelen, hogy Schwarz Salamont, ki miután fölállt padjáról, a közönség első sorából egy előkelő ur sajátkezeleg ráncigálta vissza az ülésre. Buxbaumot, ki szintén felszólt és melleje állt a fiúnak, a szünetes órára kelt tuszolni, de a kis zsidó szembeszállt az őrel és nem hagyta jogát. Rendkívüli és igazlans jelenet volt ez, minőt még nem látott törvényterem! A torzult lángvörös arcu, villogó szemü fiu ott állt a bírói asztal előtt, és hol apja, hol a zsidók ugrottak mellé, fakgatti, hogy ismételje szörnyü vádját, arcaikon gyűlölettel és kétségbeeséssel. A fiu hajhajtatlan maradt.

Mikor a védők vettek kikerdenés alá a fiut, még zajosabb lett a jelenet. Néha óten is szoltak egyszerre, a közönség pedig zajongott, megjegyzéseket tett. Ugyszólván az egész terem tárgyal; a hölgyek is, a kik a bíróság mögött a nyitott ajtóban legyezök mögöl mosolygva kísérik az érdekes látványt. Az elnök csak olyankor szolt közbe, vagy nyult a esengetyühöz, mikor az állapot már szinte türheterlen volt.

Korniss Ferenc elnök abban a kényszerhelyzetben van, hogy a pártatlanság megóvása végett minden irányban olyan koncessziókat tesz, a melyek eddig elő nem fordultak. De első volna a közönséget korlát közt tartani. Ennek viselkedése meggyeül- lésé teszi a törvényszéket, mikor a törvényházban minden egyes védő folkellekcor gunyos zaj támadt, hogy a fiut faggatják, az elnök szigorú, ideges arczán látszott, hogy a jeleneteket ő sértik legjobban, de közbe nem lepett.

A védőkkel és a közváltóval szemben a fiu szinte kihívó volt. Olyan mondasai, mint az, hogy a megyei irattárban bukkant — ő, a gyerek! — a megyei királyi belügyminiszter iratára, nagy tetszést kelte- tek a közönségben. Is az elismerésre talált, mikor az apját «magának» cimmezte, és az atya feljajdulá- sára, hogy igy kell azt mondani egy apának? az felelte: «Hát méltóságos urnak cimmezem?» Scharf Móricz a legnagyobb leléktani rejtelj.

A királyi főügyészhez a távirat ment: «Scharf Móricz minden vádját fentartja». Tárgyalás után a teremből kimenő közönség óriási zaj közt kiabálta: «Szeffert is saktvérdő, nem szabad a gyermeket kiamni a zsidóknak!»

Barca Dani, debreczeni eszenbizos, kinek kihallgatásá ma a közváltó indítványozta, a fő- ügyész és belügyminiszterium megbizottja volt, hogy a tisza-eszlári ügy vizsgálatát figyelemmel kísérije. Barca jelen volt, mikor Scharf Móricczal állítólag felmondatták vallomását e szavakkal: «Mondd fel a leckét!» Barca ellen a közönség kö- rében hangok hallatszóttak: «Ez lesz az első hamis tanu.»

Holnap Solymosiné halgtatják ki minden rész- letre, továbbá Solymosi Zsófiát és Hurinét. A han- gulat izgatott.

Korniss Ferenc elnök néhány perczel 9 óra után nyitja meg a törvényszék ülését. A vádlottak padján Schwarz Salamont, Buxbaum, Scharf József, Wollner Herman, Taub Emanuel és Jungér Adolf ülnek.

A tárgyalás elég érdektelenül kezdődött. Szalay Károly kaposvári ügyvéd, élénk tekintetű, rövidre nyírt ősz haja, szemüveges férfi, elfoglalta helyét a közváltó asztala mellett, a racion kívül, Solymosiné szomszédságában, ki busan üldögélt az egész tárgyalás alatt széken és látszólag részvétlenül hallgatta a körülötte történőket.

A tárgyalás elég érdektelenül kezdődött. Szalay Károly kaposvári ügyvéd, élénk tekintetű, rövidre nyírt ősz haja, szemüveges férfi, elfoglalta helyét a közváltó asztala mellett, a racion kívül, Solymosiné szomszédságában, ki busan üldögélt az egész tárgyalás alatt széken és látszólag részvétlenül hallgatta a körülötte történőket.

Scharf József kihallgatása elég nyugodtan folyt le. Hátra télt kezével, emelt fővel állott szembe az elnökek. Csak akkor kezdett izgatott lenni, mikor a fiára került a sor. Azt az egyszerű csikós vászonruhát viseli, melyet idevaló hirtorsosai adtak neki; pajesz nem hord és egész vérelet kevéssé árulja el a zsidót. Jungér Adolf piszkos öreg lengyel zsidó. Braun Ábrahám sánta ember, a zsidó tanítóké valódí typusa. A vén Weiszstein László lengő fehér szakállal valóságos farizeus. Lustig Sámuel kucpez, afele pedig falusi kaptós zsidó; Taub Emanuel pedig egy ronda fekete alak. — Kihallgatásuk csak helyi-közeli kellett érdeklődést.

Annál nagyobb izgalom támadt a teremben, mikor ismét bevezették Scharf Móricot. A fiu ma sokkal izgatottabb volt, mint tegnap; puffadt szep- lős arcán lázas pír égett, melyen fekete fekete szemű csillogtak, terde reszkettek, kezei idegesen kapkodtak. Kísse hangosabban és kevésbé zavartan beszélt. Megint csak betekapzkodott az elnöki asztal rácsába és nem akart sem a vádlottakra, sem a közönségre tekinteni. Csakonyós dőzült volt önais és mikor a szünet alatt Hentler várnagy átvezette az udvaron, gnyoson nevetett. Nagy nem tetsző mozdulatok támadt a közönségben is igen mozgóknak és tüntető viseletű közönségben a fiu határozatlan fojtott halk hangon mondott szavaira, hogy az apja ellen még sem akar vallani, de a kik ítérzók a természetellenességtől, megkönnyebültek.

Imponált Friedmann védőnek az a kívánsága, hogy a fiu csak valljon mindent, amit tud. E kívánságot kevesen várták.

A törvényszék előtti példátlan jelenet következett erre: A mint a vádlott apa szemben állt vádoló fiával és tőmpa, meredő szóval kezdte őt kikerdeni, inteni, dorgálni, majd fenyegetni és átkozni, a gyerek eleintén nem bírt atyja szemébe nézni, de az apa nyersen követelte, hogy tekintsen a szemébe; maga öszeránéztél szemöldökkel, sőt szuro tekintettel nézett a szemébe és tekintete keresztübe vette a fiut, a ki vérvörös volt és lesütötte a szemét. Később hetye lett, daczolt apjával és megvetőleg szolt hozzá.

Gyűlölet szolt minden szavából, minden ellen, a mihez őt eddig valami kötötte. Hied daczolt mutatott könyörtelenül és mosolygott, mikor apja össze- kapta kezeit a feje fölött és átkokat mormogva, rogyott vissza a vádlottak padjára.

Rettenő volt a három és fél óra, a meddig az apa és fiu közt folyt e jelenet, mert Scharf minduntalan felugrott padjáról és odaállt a fiu mellé, rámeredve szolt tekintetével. Olykor sirt, majd verejtéktől törtölte, aztán öszeránéztél öklökkel szitkozódott. A fiu nem hallotta meg semmi, vádját következetesen fentartotta. Mindinkább nekibátorodott, hetye lett, a Scharf módjára fölugró vádlottakkal felváltva állott.

Nem érdektelen, hogy Schwarz Salamont, ki miután fölállt padjáról, a közönség első sorából egy előkelő ur sajátkezeleg ráncigálta vissza az ülésre. Buxbaumot, ki szintén felszólt és melleje állt a fiúnak, a szünetes órára kelt tuszolni, de a kis zsidó szembeszállt az őrel és nem hagyta jogát. Rendkívüli és igazlans jelenet volt ez, minőt még nem látott törvényterem! A torzult lángvörös arcu, villogó szemü fiu ott állt a bírói asztal előtt, és hol apja, hol a zsidók ugrottak mellé, fakgatti, hogy ismételje szörnyü vádját, arcaikon gyűlölettel és kétségbeeséssel. A fiu hajhajtatlan maradt.

Mikor a védők vettek kikerdenés alá a fiut, még zajosabb lett a jelenet. Néha óten is szoltak egyszerre, a közönség pedig zajongott, megjegyzéseket tett. Ugyszólván az egész terem tárgyal; a hölgyek is, a kik a bíróság mögött a nyitott ajtóban legyezök mögöl mosolygva kísérik az érdekes látványt. Az elnök csak olyankor szolt közbe, vagy nyult a esengetyühöz, mikor az állapot már szinte türheterlen volt.

Korniss Ferenc elnök abban a kényszerhelyzetben van, hogy a pártatlanság megóvása végett minden irányban olyan koncessziókat tesz, a melyek eddig elő nem fordultak. De első volna a közönséget korlát közt tartani. Ennek viselkedése meggyeül- lésé teszi a törvényszéket, mikor a törvényházban minden egyes védő folkellekcor gunyos zaj támadt, hogy a fiut faggatják, az elnök szigorú, ideges arczán látszott, hogy a jeleneteket ő sértik legjobban, de közbe nem lepett.

A védőkkel és a közváltóval szemben a fiu szinte kihívó volt. Olyan mondasai, mint az, hogy a megyei irattárban bukkant — ő, a gyerek! — a megyei királyi belügyminiszter iratára, nagy tetszést kelte- tek a közönségben. Is az elismerésre talált, mikor az apját «magának» cimmezte, és az atya feljajdulá- sára, hogy igy kell azt mondani egy apának? az felelte: «Hát méltóságos urnak cimmezem?» Scharf Móricz a legnagyobb leléktani rejtelj.

A királyi főügyészhez a távirat ment: «Scharf Móricz minden vádját fentartja». Tárgyalás után a teremből kimenő közönség óriási zaj közt kiabálta: «Szeffert is saktvérdő, nem szabad a gyermeket kiamni a zsidóknak!»

Barca Dani, debreczeni eszenbizos, kinek kihallgatásá ma a közváltó indítványozta, a fő- ügyész és belügyminiszterium megbizottja volt, hogy a tisza-eszlári ügy vizsgálatát figyelemmel kísérije. Barca jelen volt, mikor Scharf Móricczal állítólag felmondatták vallomását e szavakkal: «Mondd fel a leckét!» Barca ellen a közönség kö- rében hangok hallatszóttak: «Ez lesz az első hamis tanu.»

Holnap Solymosiné halgtatják ki minden rész- letre, továbbá Solymosi Zsófiát és Hurinét. A han- gulat izgatott.

Korniss Ferenc elnök néhány perczel 9 óra után nyitja meg a törvényszék ülését. A vádlottak padján Schwarz Salamont, Buxbaum, Scharf József, Wollner Herman, Taub Emanuel és Jungér Adolf ülnek.

A tárgyalás elég érdektelenül kezdődött. Szalay Károly kaposvári ügyvéd, élénk tekintetű, rövidre nyírt ősz haja, szemüveges férfi, elfoglalta helyét a közváltó asztala mellett, a racion kívül, Solymosiné szomszédságában, ki busan üldögélt az egész tárgyalás alatt széken és látszólag részvétlenül hallgatta a körülötte történőket.

Scharf József kihallgatása elég nyugodtan folyt le. Hátra télt kezével, emelt fővel állott szembe az elnökek. Csak akkor kezdett izgatott lenni, mikor a fiára került a sor. Azt az egyszerű csikós vászonruhát viseli, melyet idevaló hirtorsosai adtak neki; pajesz nem hord és egész vérelet kevéssé árulja el a zsidót. Jungér Adolf piszkos öreg lengyel zsidó. Braun Ábrahám sánta ember, a zsidó tanítóké valódí typusa. A vén Weiszstein László lengő fehér szakállal valóságos farizeus. Lustig Sámuel kucpez, afele pedig falusi kaptós zsidó; Taub Emanuel pedig egy ronda fekete alak. — Kihallgatásuk csak helyi-közeli kellett érdeklődést.

Annál nagyobb izgalom támadt a teremben, mikor ismét bevezették Scharf Móricot. A fiu ma sokkal izgatottabb volt, mint tegnap; puffadt szep- lős arcán lázas pír égett, melyen fekete fekete szemű csillogtak, terde reszkettek, kezei idegesen kapkodtak. Kísse hangosabban és kevésbé zavartan beszélt. Megint csak betekapzkodott az elnöki asztal rácsába és nem akart sem a vádlottakra, sem a közönségre tekinteni. Csakonyós dőzült volt önais és mikor a szünet alatt Hentler várnagy átvezette az udvaron, gnyoson nevetett. Nagy nem tetsző mozdulatok támadt a közönségben is igen mozgóknak és tüntető viseletű közönségben a fiu határozatlan fojtott halk hangon mondott szavaira, hogy az apja ellen még sem akar vallani, de a kik ítérzók a természetellenességtől, megkönnyebültek.

Imponált Friedmann védőnek az a kívánsága, hogy a fiu csak valljon mindent, amit tud. E kívánságot kevesen várták.

A törvényszék előtti példátlan jelenet következett erre: A mint a vádlott apa szemben állt vádoló fiával és tőmpa, meredő szóval kezdte őt kikerdeni, inteni, dorgálni, majd fenyegetni és átkozni, a gyerek eleintén nem bírt atyja szemébe nézni, de az apa nyersen követelte, hogy tekintsen a szemébe; maga öszeránéztél szemöldökkel, sőt szuro tekintettel nézett a szemébe és tekintete keresztübe vette a fiut, a ki vérvörös volt és lesütötte a szemét. Később hetye lett, daczolt apjával és megvetőleg szolt hozzá.

Gyűlölet szolt minden szavából, minden ellen, a mihez őt eddig valami kötötte. Hied daczolt mutatott könyörtelenül és mosolygott, mikor apja össze- kapta kezeit a feje fölött és átkokat mormogva, rogyott vissza a vádlottak padjára.

Rettenő volt a három és fél óra, a meddig az apa és fiu közt folyt e jelenet, mert Scharf minduntalan felugrott padjáról és odaállt a fiu mellé, rámeredve szolt tekintetével. Olykor sirt, majd verejtéktől törtölte, aztán öszeránéztél öklökkel szitkozódott. A fiu nem hallotta meg semmi, vádját következetesen fentartotta. Mindinkább nekibátorodott, hetye lett, a Scharf módjára fölugró vádlottakkal felváltva állott.

Nem érdektelen, hogy Schwarz Salamont, ki miután fölállt padjáról, a közönség első sorából egy előkelő ur sajátkezeleg ráncigálta vissza az ülésre. Buxbaumot, ki szintén felszólt és melleje állt a fiúnak, a szünetes órára kelt tuszolni, de a kis zsidó szembeszállt az őrel és nem hagyta jogát. Rendkívüli és igazlans jelenet volt ez, minőt még nem látott törvényterem! A torzult lángvörös arcu, villogó szemü fiu ott állt a bírói asztal előtt, és hol apja, hol a zsidók ugrottak mellé, fakgatti, hogy ismételje szörnyü vádját, arcaikon gyűlölettel és kétségbeeséssel. A fiu hajhajtatlan maradt.

Mikor a védők vettek kikerdenés alá a fiut, még zajosabb lett a jelenet. Néha óten is szoltak egyszerre, a közönség pedig zajongott, megjegyzéseket tett. Ugyszólván az egész terem tárgyal; a hölgyek is, a kik a bíróság mögött a nyitott ajtóban legyezök mögöl mosolygva kísérik az érdekes látványt. Az elnök csak olyankor szolt közbe, vagy nyult a esengetyühöz, mikor az állapot már szinte türheterlen volt.

Korniss Ferenc elnök abban a kényszerhelyzetben van, hogy a pártatlanság megóvása végett minden irányban olyan koncessziókat tesz, a melyek eddig elő nem fordultak. De első volna a közönséget korlát közt tartani. Ennek viselkedése meggyeül- lésé teszi a törvényszéket, mikor a törvényházban minden egyes védő folkellekcor gunyos zaj támadt, hogy a fiut faggatják, az elnök szigorú, ideges arczán látszott, hogy a jeleneteket ő sértik legjobban, de közbe nem lepett.

A védőkkel és a közváltóval szemben a fiu szinte kihívó volt. Olyan mondasai, mint az, hogy a megyei irattárban bukkant — ő, a gyerek! — a megyei királyi belügyminiszter iratára, nagy tetszést kelte- tek a közönségben. Is az elismerésre talált, mikor az apját «magának» cimmezte, és az atya feljajdulá- sára, hogy igy kell azt mondani egy apának? az felelte: «Hát méltóságos urnak cimmezem?» Scharf Móricz a legnagyobb leléktani rejtelj.

A királyi főügyészhez a távirat ment: «Scharf Móricz minden vádját fentartja». Tárgyalás után a teremből kimenő közönség óriási zaj közt kiabálta: «Szeffert is saktvérdő, nem szabad a gyermeket kiamni a zsidóknak!»

Barca Dani, debreczeni eszenbizos, kinek kihallgatásá ma a közváltó indítványozta, a fő- ügyész és belügyminiszterium megbizottja volt, hogy a tisza-eszlári ügy vizsgálatát figyelemmel kísérije. Barca jelen volt, mikor Scharf Móricczal állítólag felmondatták vallomását e szavakkal: «Mondd fel a leckét!» Barca ellen a közönség kö- rében hangok hallatszóttak: «Ez lesz az első hamis tanu.»

Holnap Solymosiné halgtatják ki minden rész- letre, továbbá Solymosi Zsófiát és Hurinét. A han- gulat izgatott.

Korniss Ferenc elnök néhány perczel 9 óra után nyitja meg a törvényszék ülését. A vádlottak padján Schwarz Salamont, Buxbaum, Scharf József, Wollner Herman, Taub Emanuel és Jungér Adolf ülnek.

A tárgyalás elég érdektelenül kezdődött. Szalay Károly kaposvári ügyvéd, élénk tekintetű, rövidre nyírt ősz haja, szemüveges férfi, elfoglalta helyét a közváltó asztala mellett, a racion kívül, Solymosiné szomszédságában, ki busan üldögélt az egész tárgyalás alatt széken és látszólag részvétlenül hallgatta a körülötte történőket.

Scharf József kihallgatása elég nyugodtan folyt le. Hátra télt kezével, emelt fővel állott szembe az elnökek. Csak akkor kezdett izgatott lenni, mikor a fiára került a sor. Azt az egyszerű csikós vászonruhát viseli, melyet idevaló hirtorsosai adtak neki; pajesz nem hord és egész vérelet kevéssé árulja el a zsidót. Jungér Adolf piszkos öreg lengyel zsidó. Braun Ábrahám sánta ember, a zsidó tanítóké valódí typusa. A vén Weiszstein László lengő fehér szakállal valóságos farizeus. Lustig Sámuel kucpez, afele pedig falusi kaptós zsidó; Taub Emanuel pedig egy ronda fekete alak. — Kihallgatásuk csak helyi-közeli kellett érdeklődést.

Annál nagyobb izgalom támadt a teremben, mikor ismét bevezették Scharf Móricot. A fiu ma sokkal izgatottabb volt, mint tegnap; puffadt szep- lős arcán lázas pír égett, melyen fekete fekete szemű csillogtak, terde reszkettek, kezei idegesen kapkodtak. Kísse hangosabban és kevésbé zavartan beszélt. Megint csak betekapzkodott az elnöki asztal rácsába és nem akart sem a vádlottakra, sem a közönségre tekinteni. Csakonyós dőzült volt önais és mikor a szünet alatt Hentler várnagy átvezette az udvaron, gnyoson nevetett. Nagy nem tetsző mozdulatok támadt a közönségben is igen mozgóknak és tüntető viseletű közönségben a fiu határozatlan fojtott halk hangon mondott szavaira, hogy az apja ellen még sem akar vallani, de a kik ítérzók a természetellenességtől, megkönnyebültek.

Imponált Friedmann védőnek az a kívánsága, hogy a fiu csak valljon mindent, amit tud. E kívánságot kevesen várták.

A törvényszék előtti példátlan jelenet következett erre: A mint a vádlott apa szemben állt vádoló fiával és tőmpa, meredő szóval kezdte őt kikerdeni, inteni, dorgálni, majd fenyegetni és átkozni, a gyerek eleintén nem bírt atyja szemébe nézni, de az apa nyersen követelte, hogy tekintsen a szemébe; maga öszeránéztél szemöldökkel, sőt szuro tekintettel nézett a szemébe és tekintete keresztübe vette a fiut, a ki vérvörös volt és lesütötte a szemét. Később hetye lett, daczolt apjával és megvetőleg szolt hozzá.

Gyűlölet szolt minden szavából, minden ellen, a mihez őt eddig valami kötötte. Hied daczolt mutatott könyörtelenül és mosolygott, mikor apja össze- kapta kezeit a feje fölött és átkokat mormogva, rogyott vissza a vádlottak padjára.

Rettenő volt a három és fél óra, a meddig az apa és fiu közt folyt e jelenet, mert Scharf minduntalan felugrott padjáról és odaállt a fiu mellé, rámeredve szolt tekintetével. Olykor sirt, majd verejtéktől törtölte, aztán öszeránéztél öklökkel szitkozódott. A fiu nem hallotta meg semmi, vádját következetesen fentartotta. Mindinkább nekibátorodott, hetye lett, a Scharf módjára fölugró vádlottakkal felváltva állott.

Nem érdektelen, hogy Schwarz Salamont, ki miután fölállt padjáról, a közönség első sorából egy előkelő ur sajátkezeleg ráncigálta vissza az ülésre. Buxbaumot, ki szintén felszólt és melleje állt a fiúnak, a szünetes órára kelt tuszolni, de a kis zsidó szembeszállt az őrel és nem hagyta jogát. Rendkívüli és igazlans jelenet volt ez, minőt még nem látott törvényterem! A torzult lángvörös arcu, villogó szemü fiu ott állt a bírói asztal előtt, és hol apja, hol a zsidók ugrottak mellé, fakgatti, hogy ismételje szörnyü vádját, arcaikon gyűlölettel és kétségbeeséssel. A fiu hajhajtatlan maradt.

Mikor a védők vettek kikerdenés alá a fiut, még zajosabb lett a jelenet. Néha óten is szoltak egyszerre, a közönség pedig zajongott, megjegyzéseket tett. Ugyszólván az egész terem tárgyal; a hölgyek is, a kik a bíróság mögött a nyitott ajtóban legyezök mögöl mosolygva kísérik az érdekes látványt. Az elnök csak olyankor szolt közbe, vagy nyult a esengetyühöz, mikor az állapot már szinte türheterlen volt.

Korniss Ferenc elnök abban a kényszerhelyzetben van, hogy a pártatlanság megóvása végett minden irányban olyan koncessziókat tesz, a melyek eddig elő nem fordultak. De első volna a közönséget korlát közt tartani. Ennek viselkedése meggyeül- lésé teszi a törvényszéket, mikor a törvényházban minden egyes védő folkellekcor gunyos zaj támadt, hogy a fiut faggatják, az elnök szigorú, ideges arczán látszott, hogy a jeleneteket ő sértik legjobban, de közbe nem lepett.

A védőkkel és a közváltóval szemben a fiu szinte kihívó volt. Olyan mondasai, mint az, hogy a megyei irattárban bukkant — ő, a gyerek! — a megyei királyi belügyminiszter iratára, nagy tetszést kelte- tek a közönségben. Is az elismerésre talált, mikor az apját «magának» cimmezte, és az atya feljajdulá- sára, hogy igy kell azt mondani egy apának? az felelte: «Hát méltóságos urnak cimmezem?» Scharf Móricz a legnagyobb leléktani rejtelj.

A királyi főügyészhez a távirat ment: «Scharf Móricz minden vádját fentartja». Tárgyalás után a teremből kimenő közönség óriási zaj közt kiabálta: «Szeffert is saktvérdő, nem szabad a gyermeket kiamni a zsidóknak!»

Barca Dani, debreczeni eszenbizos, kinek kihallgatásá ma a közváltó indítványozta, a fő- ügyész és belügyminiszterium megbizottja volt, hogy a tisza-eszlári ügy vizsgálatát figyelemmel kísérije. Barca jelen volt, mikor Scharf Móricczal állítólag felmondatták vallomását e szavakkal: «Mondd fel a leckét!» Barca ellen a közönség kö- rében hangok hallatszóttak: «Ez lesz az első hamis tanu.»

Holnap Solymosiné halgtatják ki minden rész- letre, továbbá Solymosi Zsófiát és Hurinét. A han- gulat izgatott.

Korniss Ferenc elnök néhány perczel 9 óra után nyitja meg a törvényszék ülését. A vádlottak padján Schwarz Salamont, Buxbaum, Scharf József, Wollner Herman, Taub Emanuel és Jungér Adolf ülnek.

A tárgyalás elég érdektelenül kezdődött. Szalay Károly kaposvári ügyvéd, élénk tekintetű, rövidre nyírt ősz haja, szemüveges férfi, elfoglalta helyét a közváltó asztala mellett, a racion kívül, Solymosiné szomszédságában, ki busan üldögélt az egész tárgyalás alatt széken és látszólag részvétlenül hallgatta a körülötte történőket.

Scharf József kihallgatása elég nyugodtan folyt le. Hátra télt kezével, emelt fővel állott szembe az elnökek. Csak akkor kezdett izgatott lenni, mikor a fiára került a sor. Azt az egyszerű csikós vászonruhát viseli, melyet idevaló hirtorsosai adtak neki; pajesz nem hord és egész vérelet kevéssé árulja el a zsidót. Jungér Adolf piszkos öreg lengyel zsidó. Braun Ábrahám sánta ember, a zsidó tanítóké valódí typusa. A vén Weiszstein László lengő fehér szakállal valóságos farizeus. Lustig Sámuel kucpez, afele pedig falusi kaptós zsidó; Taub Emanuel pedig egy ronda fekete alak. — Kihallgatásuk csak helyi-közeli kellett érdeklődést.

Annál nagyobb izgalom támadt a teremben, mikor ismét bevezették Scharf Móricot. A fiu ma sokkal izgatottabb volt, mint tegnap; puffadt szep- lős arcán lázas pír égett, melyen fekete fekete szemű csillogtak, terde reszkettek, kezei idegesen kapkodtak. Kísse hangosabban és kevésbé zavartan beszélt. Megint csak betekapzkodott az elnöki asztal rácsába és nem akart sem a vádlottakra, sem a közönségre tekinteni. Csakonyós dőzült volt önais és mikor a szünet alatt Hentler várnagy átvezette az udvaron, gnyoson nevetett. Nagy nem tetsző mozdulatok támadt a közönségben is igen mozgóknak és tüntető viseletű közönségben a fiu határozatlan fojtott halk hangon mondott szavaira, hogy az apja ellen még sem akar vallani, de a kik ítérzók a természetellenességtől, megkönnyebültek.

Imponált Friedmann védőnek az a kívánsága, hogy a fiu csak valljon mindent, amit tud. E kívánságot kevesen várták.

A törvényszék előtti példátlan jelenet következett erre: A mint a vádlott apa szemben állt vádoló fiával és tőmpa, meredő szóval kezdte őt kikerdeni, inteni, dorgálni, majd fenyegetni és átkozni, a gyerek eleintén nem bírt atyja szemébe nézni, de az apa nyersen követelte, hogy tekintsen a szemébe; maga öszeránéztél szemöldökkel, sőt szuro tekintettel nézett a szemébe és tekintete keresztübe vette a fiut, a ki vérvörös volt és lesütötte a szemét. Később hetye lett, daczolt apjával és megvetőleg szolt hozzá.

Gyűlölet szolt minden szavából, minden ellen, a mihez őt eddig valami kötötte. Hied daczolt mutatott könyörtelenül és mosolygott, mikor apja össze- kapta kezeit a feje fölött és átkokat mormogva, rogyott vissza a vádlottak padjára.

Rettenő volt a három és fél óra, a meddig az apa és fiu közt folyt e jelenet, mert Scharf minduntalan felugrott padjáról és odaállt a fiu mellé, rámeredve szolt tekintetével. Olykor sirt, majd verejtéktől törtölte, aztán öszeránéztél öklökkel szitkozódott. A fiu nem hallotta meg semmi, vádját következetesen fentartotta. Mindinkább nekibátorodott, hetye lett, a Scharf módjára fölugró vádlottakkal felváltva állott.

Nem érdektelen, hogy Schwarz Salamont, ki miután fölállt padjáról, a közönség első sorából egy előkelő ur sajátkezeleg ráncigálta vissza az ülésre. Buxbaumot, ki szintén felszólt és melleje állt a fiúnak, a szünetes órára kelt tuszolni, de a kis zsidó szembeszállt az őrel és nem hagyta jogát. Rendkívüli és igazlans jelenet volt ez, minőt még nem látott törvényterem! A torzult lángvörös arcu, villogó szemü fiu ott állt a bírói asztal előtt, és hol apja, hol a zsidók ugrottak mellé, fakgatti, hogy ismételje szörnyü vádját, arcaikon gyűlölettel és kétségbeeséssel. A fiu hajhajtatlan maradt.

Mikor a védők vettek kikerdenés alá a fiut, még zajosabb lett a jelenet. Néha óten is szoltak egyszerre, a közönség pedig zajongott, megjegyzéseket tett. Ugyszólván

gos elnök úrrol, az eset rendkívüliségénél fogva legyen kegyes és megengedni.

As elnök: Megengedek minden kérdést, de azt meg nem engedhetem, hogy valaki ügyszólván katekizáltsa, hogy mit tud s mennyire tudja.

Scharf József: Akkor inkább méltóztatnék engem lekérni. (Mozgás a közönség közt.)
Szalay Károly ügyvéd: Nagyságos elnök úr, tekintetes királyi törvényszék! (Felkiáltások a vádlottak védői köréből: Ki az?)

As elnök: A panaszlónak megbízott ügyvéde. Kijelentem, hogy neki szava nincs, csupán a kártérítési kérdésében.

Friedmann Bernát védő: De nem zavarhatja az apát, mikor kérdést intéz a gyermekekhez.
Szalay Károly: En, miután ezen ügy végeredményében...

Szeiffert (az elnökhöz fordulva): Méltóztatott megadni a szótlan jogát?

As elnök: Kijelentem, hogy mily esetekben szólhat, tehát most nem szólhat.

Szalay Károly: (az elnökhöz): Kérem nagyságodat...

As elnök: (közbevág): Kérem velem nem lehet vitakozni. (Scharf Mórícshoz): Az atyád feltette a kérdést, hogy tudod-e a tízparancsolatot?

Scharf József: (Mórícshöz fordulva): Állj ide elém és ne nézz reám úgy, mint ha én olyan maskara volnék, a milyennek állítottak.

As elnök: (Scharf Mórícshoz): Ne hagyj magadat zavarba hozni; a mit tudsz, mondd el, a mit nem tudsz arra ne felelj.

Scharf Móríc: Tudom, hogy nem bántanak.
Scharf József: Azt kérdeztem tőled, micsoda az ötödik parancsolat.

Scharf Móríc: Hogy ne esküdjél isten nevére hiába.
Scharf József: Az ne esküdjél isten nevére hiába. Tízparancsolat?

Scharf Móríc: Majd ha bibliát fogok tanulni, akkor majd tudom.

Scharf József: Tanultál bibliát. 40 forintot költöttem a tanításra, magam vittem utánad az ételt az iskolába, hogy ne kelljen hazajönnöd, hogy tanulj. Tehát megmondom, hogy ott az van, hogy tiszteljed apádat és anyádát.

As elnök: De az sem az ötödik parancsolat. (Derültetés a közönség körében.)

Friedmann Bernát védő: Itt egy évig volt kérdés, hogy nem tanították-e azóta tízparancsolatra. Mivel töltötte azt az esztendő? (Mozgás a hallgatóság körében.)

Scharf József: Mire tanították?
Scharf Móríc: Most a nagyságos elnök úr kérdez.
Scharf József: Én kérdezlek.

As elnök: Kérdezheti, de ne tarison soká, essünk át hamar.

Scharf József: Az nem lesz hamar; az két óra hosszat fog tartani.

As elnök: Hogy ne, majd én a fut engedem zaklatásnak és lelki kirovatásnak kitenni!

Friedmann Bernát védő: (Scharf Józsefhez) De ha az úgy felel, a mint én kérdezem.

Scharf Móríc: (atyjához): Hát tessék beszélni, én nem jöhetek el egész napra, nekem dolgom van. Én nem fogok járnai kolduinak, nekem tanulni kell, a mit feladtak a tanárok. Tessék megmondani, hogy mire feleljék s arra majd felelek.

Scharf József: Így beszél az a gyerek atyjával. Tegnap azt mondta, hogy hallgasson, mert a detyibába megy.

As elnök: Nem magának mondta, Buxbaumnak mondta.

Scharf József: Hogy mersz apádnak ilyet felelni?
Scharf Móríc: Én tanultam a törvényt, mióta itt vagyok a meghéjazásnál. Igenis.

Scharf József: Még azt sem tudtad, a mikor otthon voltál, mi az a szó 'igenis'. Most már beletanultál. Beszélj el most már nekem az egész dolgot.

Scharf Móríc: Elbeszéltem tegnap, százszor nem fogom elmondani.
Friedmann Bernát védő: Nézzem a szemébe az apjának.

Scharf József: Hogy mit vallottál a vizsgálóbírónál, azt mondd el nekem.

Eötvös Károly védő (az elnökhöz): Kérem a fiut figyelmeztetni, hogy az atya szemébe mondja el.

As elnök: Nézz a szemébe és mondd el.
Scharf Móríc: 1882-ben...

Scharf József: Nem úgy mondtad te azt, akkor az kérdeztem, mit feleltek a vizsgálóbíróknak, mikor először hallgattok ki?

Scharf Móríc: Azt én már nem tudom... Akkor betanították, hogy ne valljak semmit.

Scharf József: Ki tanított be?
Scharf Móríc: Az anyám.

Scharf József: Az anyád?
Scharf Móríc: Igenis. Tegyek velem amit akarnak, én nem tudok más mondanivalót, mint a mi igaz.

Scharf József: Tessék behívatni az anyát.
Scharf Móríc: Nagyságos elnök úr! Tessék elhívni a vizsgálóbíró segédjét, Péczeli urat, ki azt mondta anyámnak, hogy zsidóul nem szabad beszélni. Először is figyelmeztetted a másodszor is beszélni, akkor is figyelmeztetted.

Scharf József: Hiszen írásból beszél.
Scharf Móríc: Midőn harmincszor figyelmeztették, akkor hagyta el a zsidó beszédét. Akkor anyám azt mondta, hogy hallgassak, ne szóljak. Ezért nem mondtam meg először a vizsgálóbíróknak Eszláron a dolgot.

As elnök: Tehát e tilalom folytán nem mondtad el a vizsgálóbíró előtt?

Scharf Móríc: Azért nem mondtam, mert azt hittem, hogy mind ki fognak szabadulni, de láttam, hogy engem örökös rabnába akarnak vetni, ekkor én lelkiismeretesen megvallottam azt, a mit tudtam, az egész.

As elnök: Ez Nagyfaluban történt?
Eötvös Károly védő: Felkérem nagyságos elnök urat, méltóztatnék neki megmondani, hogy mondja ezt apjának szemébe.

Scharf József: Nem is akar felem fordulni. Én azt kérdeztem tőle, mondd meg nekem, hogy mit mondtál legelőször a vizsgálóbíróknak?

Scharf Móríc: Nem tudok arról semmit.
As elnök: Felelj a kérdésed.

Scharf Móríc: Azt vallottam, hogy én nem ismerem Solymosi Esztert, de miután azt mondták, hogy örökös rabnába vetnek, megvallottam Recskyi András csendbíznos és Péczeli Kálmán tszékési inok ur előtt az egész dolgot. Azután másodszor ajtójuk Bary József vizsgálóbíró és Egresny-Nagy László ügyész ur és áltámsolták egymásnak papírosra.

Eötvös Károly védő: Mondd apádnak szemébe, hogy mit láttál.
Scharf Móríc: 1882-ben, midőn a zsidóknak husvét előtti szombatjuk volt, az egész tiszászlári izraeliták megjelentek a templomban és megjelentek idegenek is, meg a téglási metzói és egy koldus zsidó, a ki pénteken délután két asszonyval és egy 3 vagy 4 éves gyerekkel jött és vagy fél 9-re megkezdődött az ima és tartott fél 11 utánig; ezután kiment a templomból mindenki és Schwarz Salamon meg a téglási és tarzali metzói ott maradtak és azt mondták, hogy imádkozni fognak. Én bentemtem a házába és nekem azt mondták, hogy hívjam be a leányt, a ki jön az Ó-Faluból; behívtam, az le is vette a gyertyát, feltette a szekrényre, én pedig kimentem. Később visítást hallottam; oda mentem az ajtóhoz. Az ajtó be volt csukva és be-

néztem a kulcslyukon és láttam, hogy a leány egy ingben a földön fektűt, a hová lenyomták.

Scharf József: Ugy beszélsz, mintha előléd volna az irás, fiam.

Scharf Móríc: Hogyne tudnám mikor láttam, hogy lenyomták a földre és Schwarz Salamon megvágta a nyakát és egy vagy két cserépedénybe öntötte a vért.

Scharf József: És én hol voltam akkor?
Scharf Móríc: Ott volt a szobában.
Scharf József: Miért nem szóltál, hogy néz-zem meg az egész komédiát?
Scharf Móríc: Nem hívtam, mert nem jutott eszembe.

Scharf József: Hát úgy mondtad ezt el először is; a mint most mondtad?
Scharf Móríc: Ugy.
Scharf József: Hát akkor is úgy tudtad, a hogy most mondtad? Magyarázd meg nekem, hogy mi az a hulla?

Scharf Móríc: Akkor nem tudtam jól beszélni, de most már tanultam egy kicsit, tanultam nyelvtant, tudom, hogy kell beszélni tisztességes emberekkel.

Scharf József: Akkor nem tudtad, hogy mi az a hulla?
Scharf Móríc: Akkor úgy mondtam, hogy holtest.

Scharf József: Ugy kell elmondanod, a hogy akkor elmondtd; azután mikor történt ez?
As elnök: Megfelelt már arra; ne faggassa ismételt kérdésekkel.

Scharf József: Hát szabad-e szombaton metzónék kést venni a kezébe és vágni valamit szombaton?
Scharf Móríc: Én azt nem tudom, mert én nem tanultam azt a sok nagy bibliát.

Scharf József: Hát nem szegélytetted, hogy ezek a sok szegény emberek szemedbe köpnek neked mind?
Scharf Móríc: Ki fog érte kapni az is, a ki a szemembe köpött.

Scharf József: Te is ki fogsz kapni.
Scharf Móríc: Én nem fogok kikapni, én tudom.

Scharf József: Hát százezer ember csak több, mint egy rongyos, csudár gyerek (Mozgás a közönség közt).

As elnök: Ne bántsa.
Scharf József: Dehogyan nem bántom, az én gyermekem.

As elnök: Most a miénk, most nem fogja bántani. Most a mi oltalmunk alatt áll, a törvény oltalma alatt. Én semmiféle sértést nem tűnök.

Scharf József: Alásan kérem elnök urat, hogy mert én engem az én ellenpártom kezébe adni?
As elnök: Ki az ellenpárt?

Scharf József: Azok, a kik megtanították.
Scharf Móríc: Nem tanított meg engem senki, azt mondom, a mit tudok.

Scharf József: Megtanították, az bizonyos.
Scharf Móríc: Arra megesküszik Recskyi csendbíznos és Péczeli inok ur.

Eötvös Károly védő: Ki esküszik meg?
Scharf Móríc: Recskyi csendbíznos és Péczeli ur megesküszik, hogy nem tanított meg engem egy szóval sem senki.

Ezután ismét Scharf József intéz Scharf Mórícshoz kérdéseket az iránt, hogy ki zárta be a templomajtót?
Scharf József: Mered mondaní, hogy nem én zártam be a templomajtót?

Scharf Móríc: Én zártam be.
Scharf József: Akkor hát én hazudok.
Scharf Móríc: Hát hazudik, azt is megmondom. (Nagy mozgás.)

As elnök: Ez a következése, ha forszirozza és provokálja a fiut.

Scharf József: Hogy mered azt szemembe mondaní?
Scharf Móríc: Én nem hazudok.

Eötvös Károly védő: Hát megint intéz ezután néhány kérdést Scharf Mórícshoz. Arra a kérdésre, hogy a kérdéses napon nem-e mégis Bátoriné vette le az asztalról a gyertyákat.

Scharf Móríc: Azt feleli, hogy biztosan tudja, hogy ezt Bátoriné nem állítja, mert Bátorinéval ma beszél.

Eötvös Károly védő: E nyilatkozatot jegyzőkönyvbe kéni vettetni.

Ezután Funták Sándor védő intézett Scharf Mórícshoz kérdéseket.
Funták Sándor védő: Ha maga a kulcslyukon benézett és látta azt a borzasztó jelenetet: nem iszonyodott meg tőle?

Scharf Móríc: Nem.
Funták Sándor: Nem. Gyerekek, ha ilyet lát, beszalad és az első dolga az, hogy hívja az apját, hogy ott megölnek egy leányt.

Scharf Móríc: Én nem mentem be; akartam látni mi lesz ezen dologból.
Funták Sándor védő: De az ilyen dolgot az apjának is szabad talán megmondani?

Scharf Móríc: (Hallgat.)

A kir. ügyész és Móríc.

Szeiffert Ede közzaváló: Tegnap én akartam a kihallgatást, de nem fejeztem be; vártam tehát, hogy a nagyságos elnök ur át fogja nekem adni a kihallgatást.

As elnök: Megvallom, már is tulságosabb szabadságot engedek a védelemnek, mint voltaképpen engedhetnék, de nem akartam akadályozni. (Szeifferthez) Tessék tehát feltenni a kérdéseket.

Szeiffert Ede közzaváló: Tegnap beszélünk a gyertyatartókról. Ki tette el a gyertyatartókat az asztalról?

Scharf Móríc: Solymosi Eszter.
Szeiffert: Miért nem tette el Bátoriné?
Scharf Móríc: Mert nem jött oda.
Szeiffert: Miért nem ment be maga őt hívni?
Scharf Móríc: Tudtam, hogy sok dolguk van, nem érnek reá.

Szeiffert: Hogy lehetett ez tudni?
Scharf Móríc: Azt, hogy láttam reggel.
Szeiffert: Ebből nem következik; a mikor ott lakik a házuk mellett. Az lett volna természetes, hogy behívja.

As elnök: De az talán nem igen tartozott Mórícra, hogy a gyertyatartók elrakásáról gondoskodjék?

Szeiffert: A maga szántából ment Solymosi Esztert behívni.
Scharf Móríc: Apám küldött oda.

Szeiffert ezután igen részletes kérdéseket intéz Scharf Mórícshoz az iránt, hogy miként hívta be a leányt, miként vonta a leány öltözve, kicsoda hívta ki Esztert a szobából, vol-e addig valaki ott kiinn?

Ez utóbbi kérdésre Scharf Móríc azt válaszolja, hogy gyerekekkel látott.

Szeiffert kérdezi továbbá, hogy miért ment Móríc a kulcslyukhoz, a templomba benézni.
Scharf Móríc: Hallottam a kiáltást.
Szeiffert: Milyen kiáltást?
Scharf Móríc: Segítségért kiáltott.
Szeiffert: apja azt mondja, hogy nem hallott semmit.

Scharf Móríc: Nem tudom, hogy hallotta-e.
Szeiffert: Hány kiáltás volt?

Scharf Móríc: Három-négy kiáltás.

Szeiffert Ede: És mikor odament a kulcslyukhoz mit látott?

Scharf Móríc: Azt már elbeszéltem tegnap, én nem fogom százszor megismételni.

Szeiffert közzaváló: De én követelen, én kir. főügyési helyettes vagyok; nekem jogom van követelni magától, hogy minden kérdésre, melyet tesz, feleljen.

Scharf Móríc: Majd ha a nagyságos elnök ur mondja, akkor felelek.

As elnök: Móríc, mondd el a dolgot! bár megjegyzem, hogy a mit már egyszer elmondott, azt nem kellene ennyiszor ismételtetni.

Szeiffert közzaváló: Nem fogom ismételtetni, hanem soritokozom tisztán a tény körülményekre. (Scharf Mórícshoz): Abban a perczben, a mikor benézett a kulcslyukon, mit látott?

Scharf Móríc: Láttam, hogy le volt vetkőzve és lenyomták a földre.
Szeiffert közzaváló: A segélykiáltás után hosszú idő után ment oda?

Scharf Móríc: Nem hosszú idő után, hanem mindjárt.
Szeiffert közzaváló: Mindjárt a kulcslyukhoz?

Scharf Móríc: Igen.
Szeiffert közzaváló: És akkor, midőn benézett, már le volt vetkőzve?

Scharf Móríc: Igen.
Szeiffert: A ruhája hol volt a lánynak?
Scharf Móríc: Az asztalon.
Szeiffert közzaváló: Hol fektűt a leány?
Scharf Móríc: A földön.
Szeiffert közzaváló: Merre volt a feje?
Scharf Móríc: Ugy hosszúságban fektűt.

Szeiffert közzaváló: Tehát úgy, hogy maga a szemébe nézett?

Scharf Móríc: Igen.
Szeiffert közzaváló: És csendesen fektűt ott?
Scharf Móríc: Nem, hanem tartották.
Szeiffert: Hol tartották?

Scharf Móríc: Arra nem emlékszem, már egy éve annak, én nem mindig avaral foglalkozom.
Szeiffert: Azt akarom tudni, hogy a fejenél, vagy a lábánál tartották-e, arra lehet emlékezni. Tehát a fejenél vagy a lábánál?

Scharf Móríc: A hol rándul az ember.
Szeiffert: Melyik volt a fejenél, melyik a lábánál?

Scharf Móríc: (Hallgat.)
Elnök: (Scharf Mórícshoz) Mondd, hogy azt nem tudod.

Szeiffert: A vizsgálóbíróknak azt mondta, hogy csak egy vágás volt.

Scharf Móríc: Igen.
Szeiffert: És mindig a földön volt az a leány? Hanem akkor, mikor vágták a nyakát, hol volt a leány? A földön?

Scharf Móríc: Igen!
Szeiffert: A padlón?
Scharf Móríc: Egészen a hátán.
Szeiffert: Akkor látta maga vért kifolyni?
Scharf Móríc: Láttam.
Szeiffert: Hová folyt a vér?
Scharf Móríc: Két tányérba, ezután egy fazékba beöntötték.

Szeiffert: Hogyan lehetséges ez? Hogyan tették a tányérokat oda, azt szeretném tudni?
Scharf Móríc: Egy ember a tányért hamar oda tette, az a ki állott a fejenél.

Szeiffert: Ki tette oda?
Scharf Móríc: Az egyik ember.

Szeiffert: Az a leány mindig a padlón volt?
Scharf Móríc: Igen.
Szeiffert: Es nem mozdult a leány?
Scharf Móríc: Nem mozdulhatott.
Szeiffert: Miért nem mozdulhatott?
Scharf Móríc: Mert erősen fogták.
Szeiffert: Hát a száját látta-e?

Scharf Móríc: Azt nem láttam, mert azt bekötötték, hogy ne kiáltson.
Szeiffert: De maga azt mondta, hogy a leány kiáltott.

Scharf Móríc: Már előbb kiáltott. Mikor én láttam, már be volt kötve a szája.

Szeiffert: Ezt nem mondta eddig. Lássuk a kérdést. Bekötötték a száját; ha maga még nem volt a kulcslyuknál, hogyan láthatta azt, hogy bekötötték a száját?

Scharf Móríc: Csak azt láttam, hogy be volt kötve.

Szeiffert: Mivel?
Scharf Móríc: Egy kendővel.
Szeiffert: Arra nem emlékszik, hogy sötét színi vagy fekete volt-e?

Scharf Móríc: Fehér volt.
Szeiffert: Maga látta a vért eszrogni? Akkor még mindig ott fektűt a leány a földön és ott fogták fel tányérba a vért?
Scharf Móríc: Igen.
Szeiffert: Mondja meg, hogyan fojták fel a vért.

Scharf Móríc: Mindjárt egyenesen a tányérba folyt.
Szeiffert: Lefelé folyt?
Scharf Móríc: Lefelé tartották, azt tudom.
Szeiffert: De hogyan folyt, mindjárt a bórnel folyt le?

Scharf Móríc: A tányérba folyt.
Szeiffert: Hogyan, egészen mellette? Maga bizonyosan próbálta sokszor, midőn vizet öntött ki, hogy az néha szétmegy, hogy az mindenféle elfolyik.

Scharf Móríc: Ugy tartották, hogy lefelé folyjon.
Szeiffert: De hogyan tartották a tányért?
Scharf Móríc: A leányt a tányér közepére tartották.

Szeiffert: De ha a földön volt a leány.
Scharf Móríc: Megfordították és úgy tartották.
Szeiffert: Hátra fordították? Azt is láttad?
Scharf Móríc: Igen láttam.

Szeiffert: És csak egy ember szedte a tányérba a vért? Mondja meg hol volt a fazék?
Scharf Móríc: Mellette volt.
Szeiffert: Milyen nagy volt a fazék?
Scharf Móríc: Lehetett vagy három-négy literes.

Szeiffert: Maga nem is tudja, hogy milyen a liter. Mutassa meg mennyi lehetett?
Scharf Móríc: Ilyen (kezével mutat) másfél arasznyi.

Szeiffert: Csak két tányérral szedték?
Scharf Móríc: Szédtek többel is.
Szeiffert: Aztán mindig egy ember szedte?
Scharf Móríc: Igenis.

Szeiffert: Mellette volt a fazék?
Scharf Móríc: Mellette.
Szeiffert: Hát azután mi történt?
Scharf Móríc: Bekötötték ott, a hol megvágták.

Szeiffert: Mivel kötötték be?
Scharf Móríc: Hallottam a kendővel.
Szeiffert: Minő kendővel?
Scharf Móríc: A mivel be volt a szája kötve.

Szeiffert: Tehát levették a szájától a kendőt és oda kötötték? És azután mi történt?
Scharf Móríc: Felöltöztették.

Szeiffert: Ki öltöztette fel?

Scharf Móríc: Azok, akik ott voltak.
Szeiffert: Kik voltak azok?

Scharf Móríc: Schwarz Salamon, a téglási és a tarzali metzók és a koldus zsidó.
Szeiffert: Ezek mindnyájan öltöztették? Egyszerre?

Scharf Móríc: Egyszerre.
Szeiffert: Akkor már nem mozgott a hulla?
Scharf Móríc: Nem.

Szeiffert: Mikor szűnt meg a hulla mozgása?
Scharf Móríc: Nagyon nyomták, elszűnhetett. (Egy hang a védők padjáról: Elszűnyadhatott.)
Elnök: Elszűnhetett.

Szeiffert: Maga látta, hogy kijöttek többen a templomból.

Scharf Móríc: Igen.
Szeiffert: Hogyan állottak körül?
Scharf Móríc: Hát körül állottak.
Szeiffert: Hogyan állottak körül? Hiszen mindenek lehet körül állani.

Scharf Móríc: A hulla közepén volt s azok körülállották.
Szeiffert: Az asztal hol volt?
Scharf Móríc: A közepén volt.

Szeiffert: Mondja meg nekem, a kulcslyuk szabad volt? Lehetett belátni?
Scharf Móríc: Lehetett.

Szeiffert: Nem volt-e semmi zavaró a szem előtt, hogy nem látott? Mindig szabad volt?
Scharf Móríc: Igen.
Szeiffert: Maga ismeri a vidéket.
Scharf Móríc: Ismerem.

Szeiffert: Látott maga hullát, embert. le-ölni?
Scharf Móríc: Azt nem láttam, de láttam holtestet.

Szeiffert: Ismeri a zsinagógát? Van-e ott ablak?

Scharf Móríc: Van egy nagy ablak.
Szeiffert: Mondja meg, midőn azt látta, mikor valami ilyes dolog történt, miért nem akarta ott megnézni, hogy mi történik? Ott jobban láthatta volna, hogy ott bent mit csináltak.

Scharf Móríc: Ha oda mentem volna, nem tudtam, hogy mi történt.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal... Levélből tudakozásokra is pontosan válaszolunk...

Violától G-nok levele

Deine Seel ist so groß, wie mein Selbste. Vele.

Németh Etelek.

As egész... Németh Etelek... az egész... Németh Etelek...

Fiatal ügyvédjelölt

Urbán György... fiatal ügyvédjelölt... Urbán György...

A főváros filléres

Urbán György... a főváros filléres... Urbán György...

Találkozik-e egy

Urbán György... találkozik-e egy... Urbán György...

Kereskedő vidéken

Urbán György... kereskedő vidéken... Urbán György...

Egy nemesi kis birtok

Urbán György... egy nemesi kis birtok... Urbán György...

Egy jó karban lévő

Urbán György... egy jó karban lévő... Urbán György...

Egy helybeli fűszer

Urbán György... egy helybeli fűszer... Urbán György...

Egy 25 éves, igen

Urbán György... egy 25 éves, igen... Urbán György...

Egy gépezés és

Urbán György... egy gépezés és... Urbán György...

Egy fiatal leány,

Urbán György... egy fiatal leány... Urbán György...

A kőszthelyi gazda

Urbán György... a kőszthelyi gazda... Urbán György...

Egy csinos szoba-

Urbán György... egy csinos szoba-... Urbán György...

Lakás és bérlet.

Urbán György... lakás és bérlet... Urbán György...

Két lovas fogat,

Urbán György... két lovas fogat... Urbán György...

500-600 holdas

Urbán György... 500-600 holdas... Urbán György...

Egy félt fogatú

Urbán György... egy félt fogatú... Urbán György...

Ferencváros csil-

Urbán György... ferencváros csil-... Urbán György...

Kiadó lakás.

Urbán György... kiadó lakás... Urbán György...

Budapest környé-

Urbán György... budapest környé-... Urbán György...

200-500 holdig ter-

Urbán György... 200-500 holdig ter-... Urbán György...

Egy szép utcai

Urbán György... egy szép utcai... Urbán György...

300-1000 holdas

Urbán György... 300-1000 holdas... Urbán György...

Egy vendéglő keres-

Urbán György... egy vendéglő keres-... Urbán György...

Egy elegáns bu-

Urbán György... egy elegáns bu-... Urbán György...

Oktatás.

Urbán György... oktatás... Urbán György...

Zongoraszóban

Urbán György... zongoraszóban... Urbán György...

Egy angolul jól

Urbán György... egy angolul jól... Urbán György...

Egy nemesi birtok

Budapest környékén... egy nemesi birtok... Budapest környékén...

Egy kis ház Budán

Budapest környékén... egy kis ház Budán... Budapest környékén...

Eladó butorkártya.

Ungváron a legújabb... eladó butorkártya... Ungváron a legújabb...

Békésmegegy egy

csinos kőszobában... békésmegegy egy... csinos kőszobában...

Kitűnő 20-25000

lucos bíró városban... kitűnő 20-25000... lucos bíró városban...

Egy czakrázda,

lucos bíró városban... egy czakrázda... lucos bíró városban...

A mágnás negyed-

ben... a mágnás negyed-... ben...

Egy nemesi kis birtok

Ungváron a legújabb... egy nemesi kis birtok... Ungváron a legújabb...

Egy 10 lóerjű gőz-

mozgató... egy 10 lóerjű gőz-... mozgató...

Egy elegáns, négy

szobás... egy elegáns, négy... szobás...

Egy Locomobil jó

állapotban... egy locomobil jó... állapotban...

Egy 10 lóerjű gőz-

mozgató... egy 10 lóerjű gőz-... mozgató...

Egy vas- és fűszer-

kereskedés... egy vas- és fűszer-... kereskedés...

Egy franczia

szobában... egy franczia... szobában...

Egy ügyes szoba-

leány... egy ügyes szoba-... leány...

Egy okl. gyermek-

kereskedés... egy okl. gyermek-... kereskedés...

Egy tapaszalt mű-

kereskedés... egy tapaszalt mű-... kereskedés...

Egy csinos szoba-

leány... egy csinos szoba-... leány...

Egy 35 éves, nős,

tapaszalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt...

Egy helybeli fűszer-

kereskedés... egy helybeli fűszer-... kereskedés...

Egy 80-150 hold-

os birtok... egy 80-150 hold-... os birtok...

Egy mükörtész jó

állapotban... egy mükörtész jó... állapotban...

Egy bonne, ki

magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül...

Egy jó karban lévő

gyermek... egy jó karban lévő... gyermek...

Hintó,

magyarul és németül... hintó, magyarul és németül... hintó, magyarul és németül...

Két darab 4 v. 5.

számos... két darab 4 v. 5. számos... két darab 4 v. 5. számos...

Egy teljesen beren-

delt... egy teljesen beren-... delt...

Keretestik

magyarul és németül... keretestik magyarul és németül... keretestik magyarul és németül...

Egy teljesen beren-

delt... egy teljesen beren-... delt...

Keretestik egy jó

formájú... keretestik egy jó formájú... keretestik egy jó formájú...

Egy Locomobil jó

állapotban... egy locomobil jó... állapotban...

Egy vas- és fűszer-

kereskedés... egy vas- és fűszer-... kereskedés...

Egy franczia

szobában... egy franczia... szobában...

Egy ügyes szoba-

leány... egy ügyes szoba-... leány...

Egy okl. gyermek-

kereskedés... egy okl. gyermek-... kereskedés...

Egy tapaszalt mű-

kereskedés... egy tapaszalt mű-... kereskedés...

Egy csinos szoba-

leány... egy csinos szoba-... leány...

Egy 35 éves, nős,

tapaszalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt...

Egy helybeli fűszer-

kereskedés... egy helybeli fűszer-... kereskedés...

Egy 80-150 hold-

os birtok... egy 80-150 hold-... os birtok...

Egy mükörtész jó

állapotban... egy mükörtész jó... állapotban...

Egy bonne, ki

magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül...

Egy jó karban lévő

gyermek... egy jó karban lévő... gyermek...

Hintó,

magyarul és németül... hintó, magyarul és németül... hintó, magyarul és németül...

Két darab 4 v. 5.

számos... két darab 4 v. 5. számos... két darab 4 v. 5. számos...

Egy teljesen beren-

delt... egy teljesen beren-... delt...

Keretestik

magyarul és németül... keretestik magyarul és németül... keretestik magyarul és németül...

Egy teljesen beren-

delt... egy teljesen beren-... delt...

Keretestik egy jó

formájú... keretestik egy jó formájú... keretestik egy jó formájú...

Egy Locomobil jó

állapotban... egy locomobil jó... állapotban...

Egy vas- és fűszer-

kereskedés... egy vas- és fűszer-... kereskedés...

Egy franczia

szobában... egy franczia... szobában...

Egy ügyes szoba-

leány... egy ügyes szoba-... leány...

Egy okl. gyermek-

kereskedés... egy okl. gyermek-... kereskedés...

Egy tapaszalt mű-

kereskedés... egy tapaszalt mű-... kereskedés...

Egy csinos szoba-

leány... egy csinos szoba-... leány...

Egy 35 éves, nős,

tapaszalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt...

Egy helybeli fűszer-

kereskedés... egy helybeli fűszer-... kereskedés...

Egy 80-150 hold-

os birtok... egy 80-150 hold-... os birtok...

Egy mükörtész jó

állapotban... egy mükörtész jó... állapotban...

Egy bonne, ki

magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül...

Egy jó karban lévő

gyermek... egy jó karban lévő... gyermek...

Hintó,

magyarul és németül... hintó, magyarul és németül... hintó, magyarul és németül...

Két darab 4 v. 5.

számos... két darab 4 v. 5. számos... két darab 4 v. 5. számos...

Egy teljesen beren-

delt... egy teljesen beren-... delt...

Keretestik

magyarul és németül... keretestik magyarul és németül... keretestik magyarul és németül...

Egy teljesen beren-

delt... egy teljesen beren-... delt...

Keretestik egy jó

formájú... keretestik egy jó formájú... keretestik egy jó formájú...

Egy Locomobil jó

állapotban... egy locomobil jó... állapotban...

Egy vas- és fűszer-

kereskedés... egy vas- és fűszer-... kereskedés...

Egy franczia

szobában... egy franczia... szobában...

Egy ügyes szoba-

leány... egy ügyes szoba-... leány...

Egy okl. gyermek-

kereskedés... egy okl. gyermek-... kereskedés...

Egy tapaszalt mű-

kereskedés... egy tapaszalt mű-... kereskedés...

Egy csinos szoba-

leány... egy csinos szoba-... leány...

Egy 35 éves, nős,

tapaszalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt...

Egy helybeli fűszer-

kereskedés... egy helybeli fűszer-... kereskedés...

Egy 80-150 hold-

os birtok... egy 80-150 hold-... os birtok...

Egy mükörtész jó

állapotban... egy mükörtész jó... állapotban...

Egy bonne, ki

magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül...

Egy jó karban lévő

gyermek... egy jó karban lévő... gyermek...

Hintó,

magyarul és németül... hintó, magyarul és németül... hintó, magyarul és németül...

Két darab 4 v. 5.

számos... két darab 4 v. 5. számos... két darab 4 v. 5. számos...

Egy teljesen beren-

delt... egy teljesen beren-... delt...

Keretestik

magyarul és németül... keretestik magyarul és németül... keretestik magyarul és németül...

Egy teljesen beren-

delt... egy teljesen beren-... delt...

Keretestik egy jó

formájú... keretestik egy jó formájú... keretestik egy jó formájú...

Egy Locomobil jó

állapotban... egy locomobil jó... állapotban...

Egy vas- és fűszer-

kereskedés... egy vas- és fűszer-... kereskedés...

Egy franczia

szobában... egy franczia... szobában...

Egy ügyes szoba-

leány... egy ügyes szoba-... leány...

Egy okl. gyermek-

kereskedés... egy okl. gyermek-... kereskedés...

Egy tapaszalt mű-

kereskedés... egy tapaszalt mű-... kereskedés...

Egy csinos szoba-

leány... egy csinos szoba-... leány...

Egy 35 éves, nős,

tapaszalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt... egy 35 éves, nős, tapasztalt...

Egy helybeli fűszer-

kereskedés... egy helybeli fűszer-... kereskedés...

Egy 80-150 hold-

os birtok... egy 80-150 hold-... os birtok...

Egy mükörtész jó

állapotban... egy mükörtész jó... állapotban...

Egy bonne, ki

magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül... egy bonne, ki magyarul és németül...

Egy jó karban lévő

gyermek... egy jó karban lévő... gyermek...

Hintó,

magyarul és németül... hintó, magyarul és németül... hintó, magyarul és németül...

Két darab 4 v. 5.